

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์และนักเรียนสายศิลป์ ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายวิทย์และนักเรียนสายศิลป์ ประจำปีการศึกษา 2542 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 30,317 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สายสามัญ และนักเรียนสายศิลป์ ประจำปีการศึกษา 2542 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (simple random sampling) ดังนี้

1. สุ่มจำนวนประชากร ซึ่งจำแนกตามประเภทของโรงเรียน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประเภทโรงเรียน จำนวนโรงเรียนแต่ละประเภท จำนวนนักเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)
ชายล้วน	11	3,734
หญิงล้วน	11	4,691
สหศึกษา	95	21,892
รวม	117	30,317

2. กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างในประคอง กรรณสูตร,2538) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e^2 = ความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้

แทนค่าจากสูตร

$$\begin{aligned} n &= 30,317/1 + (30,317 \times 0.0025) \\ &= 394.79 \approx 395 \end{aligned}$$

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

จำนวนนักเรียนจากโรงเรียนชายล้วนจำนวน 49 คน

จำนวนนักเรียนจากโรงเรียนหญิงล้วน จำนวน 62 คน

จำนวนนักเรียนจากโรงเรียนสหศึกษา จำนวน 289 คน

3. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนในแต่ละประเภทโรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย(Simple random sampling) ได้โรงเรียนทั้งหมด 14 โรงเรียน

4. หาขนาดตัวอย่างในแต่ละประเภทของโรงเรียน และขนาดตัวอย่างแต่ละโรงเรียน โดยการเทียบสัดส่วน (Proportion) ซึ่งแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะสุ่มมาโรงเรียนละ 2 ห้อง ได้แก่ สายวิทย์ 1 ห้อง และสายศิลป์ 1 ห้อง ซึ่งได้ผลการสุ่มดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประเภทโรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ชื่อโรงเรียน ขนาดตัวอย่าง

ประเภท ของโรงเรียน	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	ชื่อโรงเรียน	ขนาดตัวอย่าง		รวม (คน)
			วิทย์	ศิลป์	
ชายล้วน	37	เทพศิรินทร์	18	19	37
	12	บวรนิเวศ	6	6	12
หญิงล้วน	27	ศรีอยุธยา	13	14	27
	35	สายน้ำผึ้ง	17	18	35
สหศึกษา	70	สุรศักดิ์มนตรี	35	35	70
	40	โยธินบูรณะ	20	20	40
	36	ชินโรสวิทยาลัย	18	18	36
	13	สวนอนันต์	6	7	13
	8	ฤทธิณรงค์รอน	4	4	8
	17	เทพศิลา	8	9	17
	58	บางกระบือ	29	29	58
	8	แจ่งร้อน	4	4	8
	29	บางประกอก	14	15	29
	10	ศิลาจารพิพัฒน์	5	5	10
รวม	400		197	203	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย เพศ สายวิชาที่เรียน ประเภทของโรงเรียน ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ที่พักในปัจจุบัน สถานภาพการสมรสของบิดาและมารดา และ แหล่งความรู้เรื่องเพศ

ตอนที่ 2 แบบวัดค่านิยมทางเพศ จำนวน 30 ข้อ โดยสร้างคำถามที่มีทั้งค่านิยมด้านบวกและด้านลบ ตามแบบของ Likert Scale คือ กำหนดคำตอบให้เลือก 5 ตัว ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เห็นด้วย ไม่แน่ใจ เห็นด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบบวัดค่านิยมทางเพศมีเนื้อหาในเรื่องต่อไปนี้

ด้านชีววิทยา ได้แก่เรื่อง การเปลี่ยนแปลงด้านกายภาพในเรื่องเพศ

ด้านสุขวิทยา ได้แก่เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ด้านจิตวิทยา ได้แก่เรื่อง ความต้องการและความรู้สึกทางเพศ การระบายออกทางเพศ

ด้านสังคมวิทยา ได้แก่เรื่อง การเกี่ยวพาราสี การคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ซึ่งแบบวัดค่านิยมเรื่องเพศนี้จะมีทั้งทางบวกและทางลบ โดยแบบวัดแต่ละข้อจะมีตัวเลือกตอบจำนวน 5 ตัวเลือก (แบบ Likert Scale) และมีการให้คะแนนดังต่อไปนี้

คำตอบ	ค่านิยมทางบวก	ค่านิยมทางลบ
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่แน่ใจ	3	3
เห็นด้วย	4	2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1

แบบวัดค่านิยมทางเพศมีจำนวน 30 ข้อ จะมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 150 คะแนน คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 30 คะแนน จากนั้นนำคะแนนมาจัดกลุ่มค่านิยม ดังนี้

ถ้าได้คะแนนระหว่าง 30.00-102.00 คะแนน (มีค่าระดับความสำคัญจาก 1.00-3.49) จัดเป็น ค่านิยมเชิงลบ

ถ้าได้คะแนนระหว่าง 102.01-150.00 คะแนน (มีระดับความสำคัญจาก 3.50-5.00) จัดเป็น ค่านิยมเชิงบวก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ประกอบไปด้วยพฤติกรรม 6 ด้าน

- การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- การเที่ยวสถานบันเทิง
- การใช้สารเสพติด

- การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ
- การจับมือถือแขนกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม
- การกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม

การให้คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแต่ละด้าน คือ

	เคย	ไม่เคย
- การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	1	0
- การเที่ยวสถานเริงรมย์	1	0
- การใช้สารเสพติด	1	0
- การใช้สื่อที่กระตุ้นอารมณ์ทางเพศ	1	0
- การจับมือถือแขนกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม	1	0
- การกอดจูบกับคู่อีกหรือเพศตรงข้าม	1	0

ส่วนในข้อคำถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทั้ง 6 ด้าน มีการให้คะแนนความถี่ที่ปฏิบัติดังนี้

ไม่เคย	ให้คะแนน	0
ครั้งเดียว	ให้คะแนน	1
1-2 ครั้ง/เดือน	ให้คะแนน	2
3-4 ครั้ง/สัปดาห์	ให้คะแนน	3
ทุกวัน	ให้คะแนน	4

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเพศจากหลักสูตร หนังสือเรียน เอกสารต่างๆ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ ตำรา และเอกสารต่างๆ
3. สร้างแบบสอบถามตามเกณฑ์และกรอบเนื้อหาที่ต้องการศึกษา
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาตรวจสอบความตรงของเนื้อหา การใช้ภาษา การเรียงลำดับคำถาม พร้อมทั้งขอคำแนะนำแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 6 ท่าน
6. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบแล้วปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไป
7. นำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง ความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษา
8. นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์ และนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบวัดค่านิยมทางเพศ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดค่านิยมทางเพศในเชิงบวกและเชิงลบ ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านชีววิทยา ด้านสุขวิทยา ด้านจิตวิทยา และด้านสังคมวิทยา จำนวนทั้งหมด 42 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพแบบวัดค่านิยมทางเพศ

การตรวจความตรงตามเนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำแบบวัดค่านิยมทางเพศทั้ง 42 ข้อไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จำนวนภาษา และตัดสินใจว่าข้อความข้อใดเป็นค่านิยมเชิงบวกหรือเชิงลบ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข ผลการตรวจสอบได้แบบวัดค่านิยมทางเพศจำนวน 30 ข้อ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยา จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำแบบวัดค่านิยมทางเพศมาแก้ไข จำนวนภาษาให้เหมาะสมและชัดเจนยิ่งขึ้น

การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดค่านิยมทางเพศ

ผู้วิจัยนำผลการตอบแบบวัดค่านิยมทางเพศมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ Coefficient alpha ผลการหาค่าความเที่ยง พบว่าแบบวัดค่านิยมทางเพศมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.85 ซึ่งเป็นค่าที่สูงพอที่จะแสดงให้เห็นว่า แบบวัดค่านิยมทางเพศมีความเที่ยงพอที่จะนำไปใช้ในการวิจัยได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย
2. ผู้วิจัยนำเสนอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา
3. ผู้วิจัยติดต่อกับอาจารย์ฝ่ายวิชาการ เพื่อขอความช่วยเหลือในการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม
4. ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจและเก็บแบบสอบถามคืนในวันเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเตรียมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 400 ฉบับ ที่ทำการตรวจข้อมูลและแก้ไขข้อบกพร่องไปลงรหัสในแบบลงรหัส(Coding form) และทำการลงข้อมูลในแผ่นDiskette แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ฟอร์ วินโดว์ (SPSS for Windows)

2. สถิติที่ใช้

2.1 สถิติบรรยาย (Discriptive Statistic)

เพื่อสรุปข้อมูลที่ได้จากการศึกษา บรรยายให้ทราบถึงลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 สถิติวิเคราะห์ (Analytical Statistic)

2.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้สถิติ ค่าไคสแควร์ (Chi-square)

2.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับค่านิยมทางเพศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

2.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติก (Multiple Logistic Regression Analysis)